

Tweemaal wonen op het water

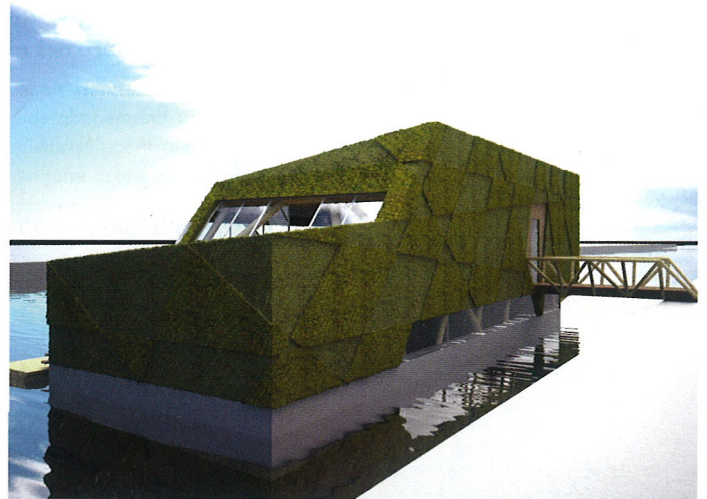
Waterwoningen lijken een gezonde toekomst voor zich te hebben. Zowel Min2 bouw-kunst als BRTArchitecten nam deel aan de Ontwerpwedstrijd Duurzaam Drijvend Wonen van het Amsterdamse stadsdeel Oost-Watergraafmeer. Beide woonboten verschillen onderling van elkaar, maar hebben een uitgebreide (voorgenomen) toepassing van hout met elkaar gemeen.

De duurzame duinwoning van Maarten en Jetty Min, waarin boomstammen een belangrijke rol vervullen, mocht zich in een grote belangstelling verheugen. Min2 bouw-kunst is op de ingeslagen weg doorgegaan, wat heeft geleid tot het ontwerp van een zelfvoorzienende waterwoning op basis van het Cradle to Cradle-principe. Het opvallende ontwerp was goed voor de tweede prijs in de ontwerp-wedstrijd Duurzaam Drijvend Wonen. Min2 doet er alles aan om de woonboot gerealiseerd te krijgen en heeft ook goede hoop dat dit gaat lukken.

De tot 'BeauTark' omgedoopte waterwoning slaat terug op een autarische of zelfvoorzienende woonboot, wat een belangrijke eis was voor de ontwerpwedstrijd. De andere voorwaarde was dat de woning middels het Cradle to Cradle-

concept tot stand moest worden gebracht, waarbij materialen een tweede leven krijgen in een nieuwe toepassing. Het BeauTark-team, bestaande uit onder meer Min2 en vier studenten, was vooral veel tijd en energie kwijt met het vaststellen van welke materialen nu het meest geschikt zijn voor C2C-bouwen. Deze informatie bleek ontzettend moeilijk te verkrijgen.

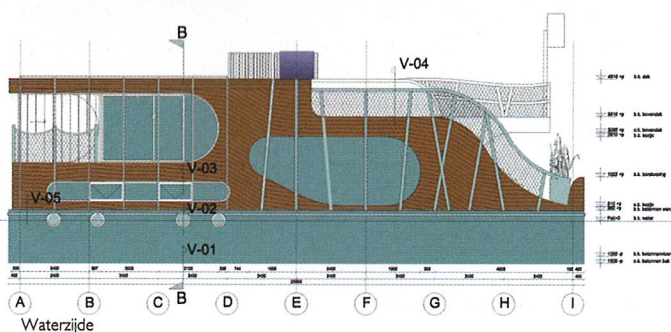
"Toen we toch een dergelijke lijst in handen kregen bleek hout een belangrijke rol te spelen", zo vertelt Maarten Min van Min2 bouw-kunst. "Opvallend was bijvoorbeeld dat eiken boven veel andere materialen staat als het om de mate van geschiktheid binnen C2C gaat. Dat komt in het ontwerp in ieder geval terug in het waternat dat wordt gebruikt voor de warmte-opslag. Hier is dat een oud wijvat van 5.000 liter. De dra-

De BeauTark van Min2.

De Floatarkey van BRTArchitecten.

gende constructie is uitgevoerd in geschild rondhout, al kun je nog twisten over de specifieke soort. Ook het dak en de vloeren zijn van een nader te bepalen houtsoort." 'Floatarkey': dat is de naam van het ontwerp van een drijvende, autarische woning van BRTArchitecten, ECN en vier studenten, waarmee in het kader van de wedstrijd Duurzaam Drijvend Wonen een eervolle vermelding werd verdiend. "De lucht is kostbaar, want alles deelt dezelfde lucht. De bomen, de mensen, de dieren, alles heeft deel aan dezelfde lucht." Deze woorden van indianen-opperhoofd Seattle vormden de inspiratie voor het ontwerp van Erik van Wel. De glooiende vorm verwijst naar de beweging van het water. Het dakterras geeft het gevoel aan het roer van een schip te staan en de zichtbare installaties, zoals zonnecollectoren en een windmolen, zorgen voor een be-

wust gebruik van energie en water. Het idee van leven in een huifkar is sterk aanwezig.

Naast een betonnen bak die, net als bij de BeauTark, de basis vormt zit er in de Floatarkey vooral veel hout verwerkt. De constructie bestaat uit spanten van geacetyleerd Accoyahout, die mechanisch met elkaar zijn verbonden door houten l-liggers. Deze dragen ook de verdiepings- en dakvloeren. De vloerconstructie overspant zeven meter en is eveneens uitgevoerd in l-liggers. De houten geveldelen worden mechanisch aangebracht zodat lijm overbodig is. Een ander voordeel is dat de woning door deze bevestigingswijze makkelijk te demonteren is en dat bijna alle onderdelen kunnen worden hergebruikt.

Ook de houtskeletbouw-binnenwanden zijn gemakkelijk en naar hartelust te demonteren; van dragende wanden is geen sprake. ■